

Förslag till landsbygdsförordning för perioden 2007-2013

Jordbruksdepartementet

2005-06-16

Dokumentbeteckning

8481/05

Proposal for a Council Regulation on support for rural development by the European Agricultural Fund for Rural Development (EAFRD)

Sammanfattning

Vid ministerrådet för jordbruk den 19 juli 2004 presenterade kommissionen sitt förslag till en ny förordning för landsbygdens utveckling. Under det Nederländska (NL) och Luxemburgska (LU) ordförandeskapen har förslaget diskuterats ingående i rådsarbetsgruppen för landsbygdsutveckling och jordbrukets strukturfrågor. Förslaget har behandlats på ministerrådet för jordbruk vid sex tillfällen, senast den 31 maj 2005. En politisk överenskommelse väntas i juni även om ett formellt beslut inte kan publiceras förrän efter det att beslut om det finansiella perspektivet för perioden 2007 – 2013 är fastställt.

Nedan följer en kort sammanfattning av förhandlingarna under NL och LU ordförandeskap. Förslaget beskrivs i kapitel 1.

Medlemsländerna ställer sig generellt bakom målsättningarna och tillämpningen i form av den föreslagna EU strategin. Ett krav på finansiell balans mellan prioriteringsområdena (s.k. axlar) som föreslås införas, se sidan 4, har dock kritiserats utifrån olika perspektiv. Möjligheter till ytterligare förenklingar har diskuterats, dock utan att resultera i några genomgripande förändringar. Behovet av de olika åtgärderna har diskuterats, men inga åtgärder har i praktiken tillkommit eller tagits bort. Däremot har exempelvis åtgärden för miljö- och djurvälfärd delats upp i två enskilda åtgärder. En breddning av vissa åtgärder har gjorts för att tillgodose behovet av utveckling och innovationer i linje med Lissabonstrategin. Frågan om nya separata åtgärder med skoglig inriktning har diskuterats ingående. Flertalet av medlemsländerna är positiva till konkreta skogsinsatser både när det gäller inriktning för förbättrad konkurrenskraft och för förbättrad miljö. Den fråga

som orsakat mest diskussion gäller förslaget till ny områdesindelning för delar av de s.k. LFA-områdena där flertalet av medlemsländerna inte accepterar kommissionens förslag till kriterier. En översyn av tillämpningen av nya kriterier kommer att genomföras i ett senare skede.

Frågan om kriterier för fördelning av resurser från landsbygdsfonden är viktig för samtliga medlemsländer och har hittills främst behandlats i enskilda diskussioner mellan kommissionen, ordförandeskapet och aktuellt medlemsland. Den slutliga omfattningen på kuverten beror på landsbygdsfondens totala omfattning, en fråga som inte behandlas inom ramen för förhandlingarna om landsbygdspolitiken utan inom ramen för förhandlingarna om nästa finansiella perspektiv.

1 Förslaget

1.1 Innehåll

Förslaget innebär att målen för EU:s landsbygdspolitik förtydligas och delas upp i tre övergripande prioritetsområden: a) ”att genom stöd för omstrukturering stärka jord- och skogsbrukets konkurrenskraft”; b) ”att genom stöd för markanvändningsplanering förbättra miljön på landsbygden”; c) ”att höja livskvaliteten på landsbygden och att uppmuntra en diversifiering av ekonomin”. Dessa grundläggande ambitioner för landsbygdspolitiken har inte justerats i samband med förhandlingarna i ministerrådet.

EU föreslås utarbeta strategiska riktlinjer för landsbygdsutvecklingen i hela unionen med syfte att uppfylla målen för vart och ett av de angivna prioritetsområdena. Medlemsstaterna skall lämna in en nationell strategisk plan som utgör en ram för de landsbygdsutvecklingsprogram som därefter skall utarbetas.

1. I prioritetsområdet för att förbättra konkurrenskraften inom jord- och skogsbruket ingår följande åtgärder a) Åtgärder för att förbättra de personliga utvecklingsmöjligheterna (utbildning, startstöd, förtidspensionering, och rådgivning), b) Åtgärder för att förbättra de fysiska förutsättningarna (modernisering av gårdar, att höja skogens ekonomiska värde, att höja värdet på primärproduktionen inom jord- och skogsbruket, att förbättra infrastrukturen inom jord- och skogsbruket, att återställa produktionspotential efter naturkatastrofer). Vissa av åtgärderna för att förbättra de fysiska förutsättningarna har på begäran av ett flertal av medlemsländerna vidgats till att omfatta stöd för utveckling och innovationer i linje med ambitionerna för Lissabonstrategin. c) Åtgärder för att höja kvaliteten på jordbruksproduktionen och produkterna (anpassning till normer som bygger på EU:s lagstiftning, stöd till jordbrukare som deltar i kvalitetssäkringssystem för livsmedel, stöd för producentgruppers information och marknadsföring för produkter inom kvalitetssystem). d)

Övergångsåtgärder för de nya medlemsstaterna (stöd för gårdar som producerar för självförsörjning och som är under omstrukturering samt stöd för att bilda producentgrupper). Medfinansieringsgraden från EU inom detta prioriteringsområde är maximalt 75 % i sammanhållningsfundsområden och maximalt 50 % i övriga områden.

2 Prioritetsområdet för markförvaltning som under förhandlingarna fått den nya benämningen förbättring av miljön och landskap innehåller följande åtgärder a) Åtgärder för ett hållbart utnyttjande av jordbruksmark (stöd för att kompensera för naturbetingade svårigheter, för jordbrukare i bergsområden och för jordbrukare i andra områden där det finns svårigheter, Natura 2000-stöd, stöd för miljövänligt jordbruk och för djurskydd samt stöd för icke-produktiva investeringar). Åtgärden för Natura 2000 på jordbruksmark har under förhandlingarna föreslagits vidgas till att också omfatta stöd för ramdirektivet för vatten. b) Ett hållbart utnyttjande av skogsmark (en första skogsplantering av jordbruksmark, ett första införande av blandat jord- och skogsbruk på jordbruksmark, en första skogsplantering av icke-jordbruksmark, Natura 2000-stöd, stöd för miljövänligt skogsbruk, återställande av produktionspotentialen i skogsbruket samt förebyggande åtgärder, stöd för icke-produktiva investeringar). Medfinansieringsgraden från EU inom detta prioriteringsområde är maximalt 80 % i sammanhållningsfundsområden och maximalt 55 % i övriga områden. (För miljöstöden fastställdes nivån i samband med CAP-reformen temporärt till 60 % för att medlemsländerna lättare skulle kunna absorbera de s.k. moduleringspengarna).

3 I prioriteringsområdet för diversifierad ekonomi och god livskvalitet på landsbygden ingår följande åtgärder a) Åtgärder för att diversifiera ekonomin på landsbygden (en diversifiering till annan verksamhet än jordbruk, nya och expanderande mikroföretag med satsningar på entreprenörskap och en allsidig ekonomi, ökad turism, skydd, uppgradering och vård av naturarvet med en hållbar ekonomisk utveckling som mål). b) Åtgärder för en bättre livskvalitet på landsbygden genom (garantier för grundläggande tjänster för näringsverksamheterna och befolkningen på landsbygden, förnyelse och utveckling i byarna samt bevarande och uppgradering av landsbygdsarvet). c) Kompetensutveckling för personer som är verksamma på de områden som omfattas av prioritering 3. d) Kompetens- och ledarskapsutveckling för att utarbeta och genomföra en lokal utvecklingsstrategi.

Inom prioriteringsområdet ryms vidare den s.k. Leaderdimensionen vilken bygger vidare på det nuvarande Leader-initiativet. Med Leaderdimensionen avses en lokal utvecklingsstrategi som innehåller bl.a; områdesbaserade program för subregionala landsbygdsområden, en "bottom-up" metod med beslutanderätt för lokala aktionsgrupper, lokala partnerskap med deltagare från offentlig och privat sektor, innovativa arbetsformer, nya

sektorsövergripande samarbetsprojekt och nätverkssamarbete mellan olika lokala partnerskap. Medfinansieringsgraden från EU inom detta prioriteringsområde är maximalt 80 % i sammanhållningsfundsområden och maximalt 55 % i övriga områden. I förslaget förordas att Leadermetodikerna används även för åtgärder utanför prioriteringsområde III.

När det gäller genomförandet av landsbygdpolitiken föreslås ett strategiskt angreppssätt för att uppfylla de övergripande målen. Den inledningsvis nämnda EU-strategin för landsbygdens utveckling skall fastställas av ministerrådet. Tidsgränsen för beslut om EU-strategin har under förhandlingarna förlängts från tre till fem månader. Varje medlemsstat skall därefter utarbeta en nationell strategi, som skall beakta gemenskapens strategiska riktlinjer. Den nationella strategin skall utgöra en ram för de program som utarbetas och tas fram i nära samarbete med Kommissionen. Den nationella planen skall genomföras via landsbygdsutvecklingsprogram. Medlemsstaterna skall årligen, med start år 2008, till kommissionen rapportera framsteg i genomförandet av strategin. Fr o m år 2009 skall kommissionen lägga fram en årsrapport med en sammanfattning i fråga om genomförandet av de nationella strategiska planerna och EU:s strategiska riktlinjer.

Enligt förslaget till förordning för finansiering av den gemensamma jordbrukspolitiken sker finansieringen genom en samlad fond för landsbygdens utveckling. Detta innebär att dagens system med två olika finansieringskällor (jordbruksfondens garanti- och utvecklingssektion) som för flertalet av landsbygdsåtgärderna tillämpas olika beroende på om landsbygdsåtgärderna finansieras utom eller inom ramen för mål-1 programmen kommer att upphöra.

För att säkerställa konkurrensneutralitet och viss fokusering på de övergripande målsättningarna föreslås ett balanskrav för fördelning av EU-resurser mellan de olika prioriteringsområdena på programnivå. Prioriteringsområde I och III minst 15% vardera, Leader skall säkerställas minst 7%, prioriteringsområde II minst 25%. Frågan om balanskrav har under förhandlingarna visat sig kontroversiell, men trots att medlemsländerna har olika uppfattningar om behovet av, och nyttan med balanskravet så har ordförandeskapen valt att i uppdaterade förslag behålla den ursprungliga fördelningen. Balanskravet gäller endast EU:s finansiering av åtgärderna.

En ny indelning av LFA-områden har föreslagits (stöd för mindre gynnade områden, kompensationsbidrag). Indelningen gäller för andra naturgivna

handikapp än för bergsområden. Avgränsningen för andra naturliga handikapp är snävare än tidigare ”signifikanta handikapp” och fokuserar enligt förslaget till förordningstext tydligare på naturgivna nackdelar. Kriterier om inkomst och befolkningstäthet har tagits bort. Sveriges fördragsbundna möjlighet till stöd norr om 62:a breddgraden finns med. Den 24 februari presenterade kommissionen ett arbetsdokument som tydliggjorde kriterierna för ny områdesindelning. I praktiken visade det sig att naturgivna handikapp som t ex klimat inte beaktats. Efter en genomgång i medlemsländerna visade det sig att flertalet av medlemsländerna skulle tappa stora delar av sina LFA-områden, däribland Sverige. På EU-nivå skulle LFA-områdena i genomsnitt minska med ca 14 %. Bakom siffran döljer sig en omfattande bruttoomfördelning inom länderna. Då flertalet av medlemsstaterna inte accepterar kommissionens förslag förväntas kriterierna istället genomgå en översyn 2008.

1.2 Gällande svenska regler och förslagets effekt på dessa

EG-förordningen ligger till grund för utarbetandet av kommande svenska miljö- och landsbygdsutvecklingsprogram och för den nationella förordningen om stöd för miljö- och landsbygdsutvecklingsåtgärder. Den senare kommer att behöva uppdateras eller ersättas av en ny förordning.

1.3 Budgetära konsekvenser

Utgiftsnivån för landsbygdspolitiken under perioden 2007-2013 förhandlas inom ramen för det finansiella perspektivet. Resurserna föreslås fördelas mellan medlemsländerna utifrån objektiva kriterier och med beaktande av tidigare uppnådda resultat och särskilda situationer och behov. En viss del föreslås öronmärkas för de regioner som faller under konvergensområdena.

Den slutliga finansieringen från landsbygdsfonden kan inte fastställas förrän förhandlingarna om EU:s nästa finansiella perspektiv är klara. Det svenska återflödet från var år 2003 från LBU 3,5 % (från CAP 2 %). (Vår andel av finansieringen av de gemensamma utgifterna var 2003 ca 3 %.) Sedan utvidgningen genomfördes har emellertid vårt återflöde även när det gäller LBU-åtgärder blivit negativt. I nästa finansiella perspektiv slås de två delarna i dagens LBU samman till en fond. Såväl i dagsläget (efter utvidgningen) som i nästa finansiella perspektiv kommer återflödet från LBU att vara lägre än återflödet från CAP.

2.1 Svensk ståndpunkt

Landsbygdspolitiken diskuteras inom ramen för förhandlingarna om EU:s nästa finansiella perspektiv. I dessa förhandlingar förordar Sverige, tillsammans med fem andra medlemsländer, att ett tak fastställs för de gemensamma utgifterna under nästa budgetperiod på 1,00 % av EU:s BNI. Landsbygdsåtgärderna måste således rymmas under detta tak. En viktig utgångspunkt för Sverige i förhandlingarna är att det ska finans ett mervärde av att finansiera åtgärder gemensamt. Annars bör finansiering överföras till nationell nivå.

Sverige ser dock positivt på ett ökat relativt fokus på LBU inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitiken. Insatser som kan stödjas genom förordningen skall bidra till de mål som fastställts i slutsatserna från toppmöten i Lissabon och Göteborg vilket skall leda till en ekonomiskt, ekologisk och socialt hållbar utveckling på landsbygden. Landsbygdspolitiken kan i vissa delar vara ett instrument för att underlätta strukturutveckling och framtida reformer av CAP samt att stödja en omstrukturering av jordbrukssektorn i de nya medlemsländerna. Konsekvenser av reformer av CAP bör dock företrädesvis hanteras inom ramen för den traditionella jordbrukspolitiken.

Införandet av strategier stöds av Sverige och dessa skall skifta fokus från detaljer kring de enskilda åtgärderna till gemensamma målsättningar för landsbygdspolitiken. Det är dock viktigt att strategierna samordnas med dem för strukturfonderna. Det är uppfyllandet av målsättningarna som skall vara föremål för uppföljning och utvärdering. Sverige har framfört synpunkter på det stora antal utvärderingar som enligt förslaget skall genomföras. Med beaktande av förenklingsfrågan och mervärdesfrågan har antalet åtgärder ifrågasatts. Angående förordningens struktur så har Sverige förordat ett matrisupplägg med ett begränsat antal åtgärder som tillämpas horisontellt för att uppnå de tre målsättningarna och prioritetsområdena. Uppdelningen på tre prioritetsområden är rimlig.

Sverige har länge och aktivt drivit frågan om ett förenklat, tydligare och mer lättöverskådligt regelverk för EU:s landsbygdspolitik. På många sätt innebär förslaget förenklingar. Sveriges ambition att minska antalet enskilda åtgärder till förmån för bredare instrument i form av ett matrisupplägg har fått uppmärksamhet och acceptans från många medlemsländer, men har trots detta inte beaktats i uppdaterade versioner av förslaget.

Sverige kan konstatera att programförfarandet kännetecknas av nationell och regional frihet att utforma geografiskt avvägda program samtidigt som grundläggande krav på balans mellan prioritetsområdena säkerställer konkurrensneutralitet och att de gemensamt finansierade åtgärderna bidrar till att uppfylla de inom EU fastställda målsättningarna. Sverige accepterar därmed principen om finansiell balans mellan prioritetsområdena för att säkerställa konkurrensneutralitet och viss fokus på övergripande målsättningar. När det gäller nivåerna för balans mellan prioritetsområdena, de s.k. axlarna, så förespråkar Sverige en högre nivå än de angivna 25 % för axel II, miljö och landskap. Nivåerna för axel I och axel III om 15 % är lämpliga och nivån om 7 % för Leader bör inte överstigas.

Prioritetsområde I: Sverige har emotsatt sig den renodling av stöd för ekonomiska förbättringar i skogssektorn som framgår av rubriksättningen till prioritetsområde I och i form av likställda möjligheter till ersättningar till skogssektorn som till jordbrukssektorn inom förädlingsstödet. Sverige argumenterar för att EG-fördraget ger utrymme för en gemensam jordbrukspolitik, inte för en gemensam skogspolitik. Sverige stöder att förädlingsstödet beträffande jordbruksprodukter begränsas till mellan-, små- och mikroföretag. För skogssektorn stöder Sverige föreslagen begränsning till mikroföretag för skogsproduktion. Dessa mindre företag bedöms ha störst utvecklingspotential på landsbygden. Sverige har betonat att det i förslaget bör förtydligas att medlemsländerna får ställa nationella krav på stödmottagaren även om dessa är mer långtgående än vad som föreskrivs enligt gemenskapsrätten.

Prioritetsområde II: Sverige stöder en ökad flexibilitet när det gäller tillämpningen av miljöstöden. Öppningar för entreprenad och kontraktering kan leda till en effektivare tillämpning. Sverige stöder att kopplingar införs till de s.k. tvärvillkoren när det gäller miljö- och djurvälståndsåtgärden eftersom detta innebär ökad enhetlighet. Även för prioritetsområde II bör det i förslaget förtydligas att medlemsländerna också för andra åtgärder än miljö- och djurvälståndsåtgärder får ställa nationella krav på stödmottagaren även om dessa är mer långtgående än vad som föreskrivs enligt gemenskapsrätten.

Sverige ifrågasätter införandet av åtgärden "agroforestry systems". Behovet av åtgärden är inte klart motiverad. Sverige har vidare ifrågasatt införande av en separat åtgärd för Natura 2000-ersättning för skogsmark, men stödet för åtgärden från andra medlemsländer är omfattande.

Sverige accepterar principen om en översyn av LFA-indelningen för de s.k. mellanzonerna. Revisionsrättens rapport om LFA-stöden visar på ett behov av en ny indelning. Sverige värnar aktivt de områden som i dag omfattas av LFA i Sverige. Sveriges LFA-områden bedömdes inledningsvis omfattas av kriterier i förslaget för naturgivna handikapp men då dessa i praktiken inte beaktats så har Sverige aktivt drivit frågan om införandet av ett klimatkriterium. Omfattningen av LFA-stöd i bördigare områden i Kontinentaleuropa baserade på s.k. eko-sociala kriterier bör begränsas, vilket kan bli en följd av förslaget. Sverige kan dock acceptera att en översyn av kriterierna görs vid ett senare tillfälle.

Prioritetsområde III, allmän landsbygdsutveckling och Leader: Diversifiering av landsbygds ekonomi är viktigt för landsbygds utveckling och tillämpad på rätt sätt kan åtgärden bidra till denna utveckling.

Sverige stöder en integrering av det nuvarande gemenskapsinitiativet Leader + inom ramen för LBU-förordningen. Sverige har en öppen hållning angående den föreslagna procentsatsen för resurser till Leader. Sverige har emotsatt sig en föreslagen resultatreserv om 3 % av landsbygdsfondens budget till Leader. Tillämpningen av resultatreserver har visat sig ineffektiv som genomförandeinstrument när det gäller tillämpning inom strukturfonderna.

Frågan om återflödet från landsbygdsfonden till medlemsländerna har aktualiserats i slutskedet av förhandlingarna. Sverige påpekade redan på ett tidigt stadium att historisk tilldelning och då särskilt effektiviteten i genomförandet under nuvarande programperiod skall vara en viktig parameter i samband med fördelning av budgetmedel. Även naturgivna handikapp bör få ökad tyngd vid fördelning av resurser. Fördelningskriterierna bör därför beakta glest befolkade områden, som i Norden sammanfaller med områden som löper akut risk för permanent nedläggning av jordbruksmark. Vidare så har Sverige skriftligen och i samband med bilaterala möten med kommissionen, senast den 31 maj 2005, redovisat argument och lämplig statistik som beaktar den nya, bredare dimensionen av landsbygdspolitiken. Det är inte enbart jordbruksstatistik utan även bredare statistik som tar hänsyn till gleshet och total landsbygdsyta som måste beaktas för att tillgodose de merkostnader som finns i utsatta regioner för att upprätthålla en grundläggande landsbygdsekonomi.

Tillämpningen av en gemensam fond för landsbygds utveckling är en förenkling jämfört med nuvarande system. Sverige stöder detta förslag. Förslaget innebär ett enhetligt administrativt och finansiellt regelverk för landsbygds utveckling inom EU att jämföra med dagens uppdelning mellan mål-1, mål-2 och allmänna LBUområden. Likabehandling för

stödmottagare säkerställs. Integreringen av gemenskapsinitiativet Leader + är en naturlig del i denna utveckling. Föreslagna minimala och maximala medfinansieringsnivåer kan vara acceptabla.

2004/05:FPM71

2.2 Medlemsstaternas ståndpunkter

-

2.3 Institutionernas ståndpunkter

Europaparlamentet har uttryckt sitt stöd till kommissionens förslag. EP har vidare betonat att man i linje med justeringarna av förslaget under förhandlingarna bl.a. stöder en tydligare inriktning på innovationer inom landsbygdspolitiken.

2.4 Remissinstansernas ståndpunkter

Regeringen har sänt ut förslaget till ny förordning på remiss till 62 remissinstanser. 53 svar har mottagits. Sista svarsdatum var fastställt till den 16 september 2004.

Flertalet av dem som kommenterat målen är positiva till uppdelningen i tre prioritetsområden. Konkurrenskraftsdelen ifrågasätts av ett fåtal instanser som menar att detta inte är s.k. gröna stöd. Några vill betona hållbarhetsaspekterna tydligare. Flertalet instanser är positiva till, och ställer sig bakom principen om en EU-strategi för landsbygden. Några ifrågasätter behovet av och de administrativa kraven, rapportering, som följer av en nationell strategi. En instans menar att strategin innebär onödig toppstyrning och minskat handlingsutrymme. Flera instanser är positiva till skrivningar om partnerskapets ökade roll och betydelse. Någon myndighet ser en ökad administrativ belastning till följd av detta. Det s.k. balanskravet får uppmärksamhet. En hel del är positiva till principen om en balans och vissa stöder de föreslagna procentsatserna. Vissa är dock oroade över att det blir mindre resurser tillgängliga för miljöinsatser och ekologisk produktion och vill se en högre procentsats där. En instans efterfrågar en högre procentsats inom konkurrenskraftsområdet. Förordningens struktur med en mängd åtgärder indelade i tre axlar anses komplicerad, ett steg tillbaks och betecknas negativt som stuprörmodell.

Prioritetsområde I: Ett stort antal remissinstanser vill behålla startstödet. Många stöder investeringsstöden inom prioritetsområde 1 samtidigt som viss kritik finns om att de är produktionsdrivande. Ett stort antal instanser vill ta bort åtgärden för förtidspensionering. Åtgärden att möta krav bör inte missgynna svenska företag som redan uppfyller gemensam lagstiftning, detta omfattar också ett ifrågasättande av den s.k. nådatiden inom

investeringsstöden. Åtgärden kompetensutveckling lyfts fram som mycket betydelsefull av många instanser, särskilt för att uppnå fastställda miljömål. Många instanser ifrågasätter behovet av ökade ambitioner för konkurrenskraft på skogsområdet. Det anses vara en viktig gränsdragning mellan landsbygdsutveckling, miljö, och vanliga produktions rutiner i skogen, där det sistnämnda inte bör stödjas.

Prioritetsområde II: Många instanser är generellt positiva till ersättningar till följd av tillämpning av de direktiv som följer av Natura 2000. Stöd inom LBU för insatser till Natura 2000-områden kan dock, enligt vissa, riskera att konkurrera ut andra viktiga miljö- och investeringsinsatser. Särskilt insatserna för Natura 2000 i skogen ifrågasätts. Kompetensutveckling och rådgivning saknas av många inom prioritetsområde II. I förslaget ingår en del nya skogsåtgärder. Ett par instanser kommer med förslag på tillämpningsområden. Den övervägande delen av kommentarerna går ut på att begränsa eller ta bort dessa åtgärder. Förslag om ny LFA-indelning ses av dem som kommenterat detta som positivt. Det betonas att regelverket inte bör begränsa de möjligheter som i dag finns för LFA-stöd (i Sverige). Några menar att nya LFA-kriterier bör ta sin utgångspunkt i miljöargument. Möjligheterna för nya aktörer att ta del av miljöstöden, och öppningarna för upphandling av dessa har inte kommenterats. Begreppet ekologisk produktion saknas, enligt några instanser, i förordningen.

Prioritetsområde III: Flertalet av instanserna är positiva till integrering av Leader. En del menar dock att det krävs en noggrann styrning och hantering av den här typen av insatser som i vissa fall inte är konkreta, och att utvärderingsinstrumenten anpassas för Leaders särart. De som kommenterat den geografiska aspekten menar att hela landet bör omfattas av Leader. Några menar att landsbygdens framtid och tillväxt ligger i utvecklingen av diversifierade och alternativa grenar, snarare än inom det traditionella jordbruket.

Finansiering, kontroller m.m.: Förhållandevis få har kommenterat förslaget till fördelningskriterier. De som kommenterat budgetsituationen menar att Sverige behöver minst lika mycket resurser som i dagsläget, i annat fall ytterligare nationell finansiering. Resurser behövs för att uppnå miljökvalitetsmålen och med tanke på att politikområdet blir bredare (på EU-nivå). Förslaget om en gemensam fond för LBU stöds av dem som kommenterat frågan. Någon kommenterar att LBU riskerar att fjärma sig från strukturfondspolitiken då åtgärderna inte längre kommer att ingå i några strukturfondsprogram. Införandet av den s.k. N+2 regeln stöds av det fåtal som kommenterat frågan. Kritik framförs angående att medfinansieringsgraden för miljöstöden föreslås sänkas från 60 % (MTR) till 55 %, en nivå som nu gäller för alla åtgärder inom prioritetsområde 2.

3.1 Fortsatt behandling av ärendet

Förordningsförslaget har budgetkonsekvenser och frågan om landsbygdsfondens totala utgiftsnivå hanteras inom ramen för förhandlingarna om kommissionens förslag till nytt finansiellt perspektiv 2007-2013. Ambitionen från LU och det inkommande UK ordförandeskapet är en politisk överenskommelse om landsbygdsförordningen i juni 2005. Formellt behöver dock ett beslut om det finansiella perspektivet inväntas innan en ny förordning kan publiceras. Ett arbete med tillämpningsföreskrifter väntas under hösten. En översyn av tillämpningen av nya kriterier för LFA kommer att genomföras i ett senare skede.

På nationell nivå eftersträvar regeringen en fortsatt dialog med riksdagen, med lokala och regionala företrädare samt med myndigheter och organisationer.

3.2 Rättslig grund och beslutsförfarande

Rättslig grund enligt EG-fördraget, artikel 33 och artikel 158.

Beslut enligt EG-fördraget, artikel 37. För beslut i rådet krävs kvalificerad majoritet. EP deltar enligt förfarande med enkelt yttrande, s.k. samrådsförfarande

3.3 Fackuttryck/termer

Konvergensområden: Ny benämning för områden som efter 2007 kommer att omfattas av strukturfondernas mål-1 program.

LFA: Less favoured areas. Kompensationsbidrag i mindre gynnade områden.